

De belijdenis uitgelegd

“We hebben het over belijdenisgeschriften, maar wat betekent het woord ‘belijden’ eigenlijk? Het Griekse woord is *homologeō*. Dat betekent letterlijk: hetzelfde zeggen. Hetzelfde als wat? Hetzelfde als de Heilige Schrift” (14).

De voormalige rector van de Theologische School van de Gereformeerde Gemeenten publiceerde vorig jaar een boek waarin hij in 46 hoofdstukken de 37 artikelen van de Nederlandse Geloofsbelijdenis (NGB) bespreekt. De hoofdstukken zijn uitwerkingen van lidmatencatechisaties die de auteur heeft gegeven als predikant van de Gereformeerde Gemeenten van Nieuw-Beijerland en Gouda. Zoals de auteur schrijft, gaat het “bij catechisaties om het *onderwijs* en het *onderzoek* in onze geloofsleer, de oude gereformeerde religie” (11).

In de eerste hoofdstukken behandelt de auteur het bestaan van God, de middelen waardoor God Zich openbaart en in het bijzonder het gezag van Gods Woord. Buitengewoon leerzaam zijn de daaropvolgende hoofdstukken over de triniteitsleer. De auteur schrijft over de bewijzen voor de Drie-eenheid vanuit de Heilige Schrift. Hij legt uit dat God Eén in Wezen is, maar *in* drie Personen bestaat. Vervolgens benoemt de auteur het onderscheid tussen de wezenseigenschappen en de personele eigenschappen en legt hij uit wat de personele eigenschappen van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest zijn. Ook bespreekt ds. Moerkerken wat de gevolgen zijn als we de eenheid of de drieheid te sterk benadrukken.

In het hoofdstuk over artikel 21 wordt het Hogepriesterlijk Ambt van Christus behandeld. Uitgebreid komt het priesterschap naar de ordening van Melchizédek aan de orde. Vanuit de Hebreeënbrief wordt uitgelegd wat de diepe betekenis van dit priesterschap is en hoe dit zich verhoudt tot het priesterschap naar de ordening van Aäron. Ds. Moerkerken weet deze teksten op een duidelijke en Bijbelse wijze uit te leggen.

Het belangrijkste doel van dit boek is de fundering in de gereformeerde geloofsleer dieper uit te werken. Daarin is de auteur mijns inziens meer dan geslaagd. In ieder hoofdstuk worden bekende, maar ook verdiepende elementen genoemd. Om een voorbeeld te noemen: in het hoofdstuk over Gods besluiten (NGB art. 16) wordt niet alleen gezegd dat Gods besluiten vrij, soeverein en eeuwig zijn, maar wordt ook gesproken over het onderscheid tussen supra- en infralapsarisme, de verschillende opvatting over de orde in de besluiten Gods. Door de verdiepende inslag van het boek kunnen veel *DC*'ers hier ongetwijfeld hun voordeel mee doen, zeker bij het schrijven van een IK-inleiding.

Naast de dwalingen van de Vroege Kerk en de Roomse Kerk worden ook de dwalingen van het Barthianisme en het Kuyperianisme regelmatig benoemd. Zo'n dertig tot veertig jaar geleden speelden deze discussies veel meer dan nu. Daarom zullen deze passages de gemiddelde lezer wat minder aanspreken, omdat de relevantie hiervan nu minder duidelijk is.

De schrijfstijl van het boek kan het beste worden gekarakteriseerd als ‘uitgeschreven spreektaal’. Voordeel hiervan is wel dat het boek heel gemakkelijk leest. De vragen achter elk hoofdstuk hadden mijns inziens beter in de tekst zelf opgenomen kunnen worden. Ook bevat het boek nogal wat drukfouten, waardoor het geheel wat minder netjes overkomt.

Niettemin is het nieuwe boek van ds. Moerkerken een mooi en lezenswaardig boek. Belangrijke elementen van de gereformeerde geloofsleer worden op een heldere manier uitgelegd. Daarom beveel ik het boek van harte aan.

Arthur Polder